

Gepubliceerd op *Reuzeninvlaanderen.be* (<http://www.reuzeninvlaanderen.be/site>)

[Home](#) > Over Reuzengilden

Over Reuzengilden

Vlaanderen en Brussel kennen een rijk gildenleven. De schuttersgilden kent iedereen als de dapperen die in het verleden de steden beschermden tegen invallen. Maar ook de reuzen hadden en hebben hun gilden. Marcel Dumon, gildedeken van de *Reuzengilde van Bolderberg* en bestuurslid van Reuzen in Vlaanderen vzw schreef hierover een zeer boeiende en interessante tekst, met het leven van de Reuzengilde van Bolderberg als uitgangspunt. We publiceren deze tekst op onze website, zodat iedere bestaande of reuzengilde de kans heeft om gebruik te maken van deze unieke tradities.

I. Woord vooraf

De “kennis” die we m.b.t. de reuzentradities in de Nederlanden hebben opgestoken in de loop der jaren is gebaseerd op ervaringen en berust op de tradities die binnen de reuzenwereld gangbaar zijn. Bij ons weten is er niet echt een “geschreven regelgeving” terzake. De werking van een gilde, het gaan en staan van de leden worden door elke gilde naar eigen best vermogen ingevuld. Toch verneem je na verloop van tijd hier en daar wat de geplogenheden zijn, wat mag en zeker wat niet mag, hoe dit zit en hoe dat zit. Na een tijdje ben je, zonder het te merken, zelf in een stramien verzeild waarvan de oorsprong in een heel ver verleden moet terug te vinden zijn, maar waarvan niemand kan zeggen hoe het is ontstaan.

In deze bijdrage willen we, zoals eerder gezegd, de werking en het wel en wee van de reuzengilden schetsen op basis van onze eigen ervaringen.

II. Historische reuzen.

Vooraleer verder uit te wijden over de reuzengilden en hun werking houd ik er aan er op te wijzen dat het hier wel degelijk gaat over gilden die bestaan rond één of meerdere historische reuzen. Het is belangrijk hierop de nadruk te leggen omdat de reuzengilden vaak vergeleken of gelijk gesteld worden met carnavalsverenigingen. Deze redenering is in geen geval van toepassing! Wij hebben niets tegen carnavalsverenigingen. Zij maken zonder twijfel deel uit van het sociocultureel erfgoed maar hebben een totaal andere doelstelling dan de reuzengilden.

De reuzengilden groeperen zich rond reuzen die een historische figuur uitbeelden en die al of niet een symbool zijn van een stad, stadsdeel, dorp of gemeenschap. Het betreft meestal figuren die in werkelijkheid hebben bestaan en die voor de betrokken gemeenschap iets betekend hebben. Bovendien betreft het steeds “blijvende” reuzen. Dit kan niet gezegd worden van de carnavalsreuzen die ieder jaar wijzigen en meestal gebaseerd zijn op figuren

in de samenleving die in het afgelopen jaar om de ene of andere reden in de kijker hebben gestaan. Verder wordt meestal door de carnavalsreuzen de draak gestoken met de betrokken figuur. Dit kan niet gezegd worden van de “historische” reuzen. Integendeel zelfs. De reden van het aanmaken van een historische reus is juist het tegengestelde. Hierdoor wil men de figuur in kwestie vereeuwigen en eren. Om dit onderscheid duidelijk te stellen weigeren sommige reuzengilden daarom zelfs pertinent om in carnavalsstoeten op te stappen.

III. Oorsprong van de reuzengilden.

Reeds in de 12de eeuw worden in Vlaanderen reuzen vermeld. In Limburg is de oudste vermelding deze van de reus van Hechtel uit 1160 en verwijst naar de toenmalige landheer Rudolf Hectela. Ook de reus uit het Limburgse Bree, “Den Hier van Gèringe”, wordt reeds in de 12de eeuw vermeld, terwijl zijn ega, “De Dame van de Nieuwstad”, pas in 1449 haar intrede doet. De Maastrichter reus “Gigantius” wordt voor het eerst gesignaleerd in 1550 bij de Blijde Intrede van Filips II in Maastricht.

In tegenstelling tot wat velen denken is de oorsprong van de reuzen niet folkloristisch. Het is geweten dat de reuzen gebruikt werden als afschrikmiddel voor plunderaars en belegerende troepen. Als een stad of dorp belegerd werd of als muitende troepen voorbijtrokken werd de reus opgesteld als “bewaker” aan de ingang van het dorp of aan de stadspoort geplaatst. Niet zelden stelden de reuzen heilige figuren voor. Zo is de Roermondse stadsreus nog steeds Sint-Kristoffel. De reus van Losser stelt Sint-Martinus voor. Als gevolg van het levendig bijgeloof was het plaatsen van de reus, die een bijzondere bescherming van de stad waarborgde, vaak het gevolg dat de aanvaller de aftocht blies.

Bij elke reus hoorde een gilde die instond voor het opstellen, afbreken en onderhouden van de reus. Deze gilde kan men vergelijken met de schuttersgilden, die op hun beurt instonden voor de bewaking van de stad. Beide gilden dienden door de stadsraad te worden geïnstalleerd. Bij de opkomst van het buskruit, gingen de eigenlijke verdedigingsfuncties van de schutters- en de reuzengilden verloren. Vanaf de 16de eeuw werden de reuzen eerder het symbool van de stad of dorp. Zowel de schutters- als de reuzengilden gingen van dan af tot de folklore behoren en werden het onderwerp van feestelijkheden.

IV De reuzengilde.

De laatste jaren wordt vastgesteld dat de interesse voor historische reuzen gestadig groeit. Bestaande reuzengilden nemen vaak de zorg van een nieuwe extra reus op zich. Maar er ontstaan ook nieuwe gilden rond nieuw aangemaakte reuzen. Het is duidelijk dat een reus zonder een bijhorende reuzengilde geen reden van bestaan heeft. Volgens de oude tradities gangbaar binnen de reuzenwereld gaat een reus bovendien nooit alleen uit. De reus wordt immers altijd vergezeld van gildenleden. Het feit dat een reus alleen zou opstappen in een stoet is bijgevolg ondenkbaar.

IV 1. *Prille ontstaan van een gilde.*

Het is bijgevolg evident dat de oprichting van een gilde essentieel is vooraleer men begint aan het aanmaken van een reus. Het oprichten van een reuzengilde is daarom de eerste stap. Het spreekt voor zich dat het prille begin van een gilde ontstaat bij één of meerdere personen die een historische figuur, die symbool staat voor hun gemeenschap, willen vereeuwigen in het aanmaken van een reus. Daarom is nog niet direct de gilde officieel opgericht, maar is wel de basis ervan gelegd, nl. het samenbrengen van een groep vrienden rond een zelfde

historische figuur die men wil vereeuwigd zien. De keuze van de figuur die de reus zal uitbeelden en de historie ervan zijn dan van bijzonder belang voor het verdere verloop. Verder is het noodzakelijk dat de leden kiezen voor de juridische vorm van de vereniging. Meestal wordt gekozen voor de vorm van een vzw, maar ook veel gilden houden het bij een feitelijke vereniging.

IV 2. Kledij van de gildeleden.

Immers volgens de traditie gaan de leden van de gilde steeds gekleed in relatie tot de reus. De kledij van de gildeleden is dus niet noodzakelijk dezelfde als deze van de reus, maar staat wel in relatie tot de reus. De eerste keuze die in dit verband dient gemaakt te worden is zeker of de gilde zal bestaan uit mannen en vrouwen of enkel uit één van beiden.

Zo was in 1986 de keuze van de kledij van de gildeleden een bijzonder gespreksonderwerp bij de oprichting van de reuzengilde van Bolderberg in Heusden-Zolder. Als figuur voor de reus werd hier immers gekozen voor Lambert Hoelen, de eerste kluizenaar van Bolderberg, die in 1672 de kluis en de kapel van Onze-Lieve-Vrouw van Loreto op de Bolderberg te Zolder bouwde. Lambert Hoelen droeg de derde ordepij van de Augustijnermonniken. Het betreft een zwarte pij tot aan de kuit. De pij had een zwarte schoudermantel. Hierin was een kapje verwerkt. Het eerste idee was om de gildeleden te tooien in deze pij. Maar hierdoor stelde zich het probleem voor de dames van de groep. Hen kleden als een vrouwelijke heremiet was niet de optie. Lambert Hoelen leefde immers alleen in afzondering en had geen enkele relatie tot vrouwelijke heremieten. Bovendien ging men er vanuit dat dit afbreuk zou doen aan de figuur van Lambert Hoelen. Het was immers de bedoeling om zijn figuur te eren en niet om hem belachelijk te maken.

Het is geweten dat Lambert Hoelen zijn kluis en kapel bouwde met de toestemming van de toenmalige heer van Zolder, namelijk graaf Ferdinand zu Inn und Kniphausen, baron-vrijheer van het "Vrije land van Vogelsanck" binnen het graafschap Loon. Hij financierde niet alleen een deel van de kapel maar schonk ook de grond om de kapel en de kluis te bouwen. Gelet op deze historische achtergrond koos men er voor om de gildeleden te kleden in de stijl van de adel in het graafschap Loon op het einde van de 17de eeuw. De gangbare mode van deze periode gaf bijzondere mogelijkheden voor zowel de heren als voor de dames van de groep. Vandaar dat de reus "de Kluizenaar van Bolderberg", als hij uitgaat, steeds vergezeld is door het "Hof van Vogelsanck".

IV 3. Stichtings- of installatieplechtigheid van een nieuwe reuzengilde.

Het is de traditie dat de geboorten van de reuzen genoteerd worden in de gemeentelijke registers. Maar ook de oprichting van de gilde gebeurt volgens een vast stramien en in het bijzijn van de gemeentelijke magistratuur. Hierdoor wil men verwijzen naar de oude oorsprong van de reuzengilden die reeds in de 13de eeuw door de stadsraden werden geïnstalleerd. (*)Zie III. Oorsprong van de reuzengilden.

Verder wordt de oprichting van een nieuwe reuzengilde "gepatroneerd" door een bestaande en erkende historische reuzengilde. De gildedeken of gildemeester van de gilde die het peterschap op zich neemt zal tot op een zeker ogenblik de leiding nemen van de officiële de stichtings- of installatieplechtigheid.

Ook voor deze plechtigheid gaan we even terug naar de officiële installatie van de reuzengilde van Bolderberg in Heusden-Zolder. Deze ging door op 7 maart 1987 in de grote

zaal van Hostellerie De Kluis te Bolderberg. De initiatiefnemer van de oprichting van de Gilde en de aanmaak van de reus was immers wijlen José Cupers, algemeen "Zee van de Kluis" genoemd. Hij was vrijgezel en uitbater-eigenaar van Hotel De Kluis. De naam van zijn zaak had hij ontleend aan de oude kluis van Bolderberg.*

Voor deze ceremonie waren een driehonderdtal genodigden opgedaagd, waaronder de leden van diverse historische reuzengilden uit de beide Limburgen. Zij waren allen getooid in hun kleurrijke gildekostuums. Het voltallig college van burgemeester en schepenen van Heusden-Zolder had plaats genomen op een ereplaats. De plechtigheid ging immers door onder hun auspiciën.

De plechtigheid werd geleid door de heer Paul Poell, grootmeester van 't Remunsje, de historische reuzengilde van Roermond. Deze Gilde had het peterschap aanvaard over de oprichting van de nieuwe Gilde van Bolderberg. De plechtigheid begon pas nadat de grootmeester van de Roermondse Gilde officieel de toestemming had gevraagd aan de heer Jaak Vandenwijngaert, burgemeester van Heusden-Zolder. Nadat deze had toegestemd voor de oprichting van een reuzengilde in zijn gemeente volgens de gangbare tradities binnen de beide Limburgen werd de oorsprong en de reden van bestaan van de reuzen en de bijhorende reuzengilden aan de aanwezigen toegelicht.

Rekening houdende met de historische oorsprong van de reuzengilden is het duidelijk dat de Gilde de reus of reuzen waarover zij beschikt aanmaakt en onderhoudt. Verder wordt uiteraard van de Gilde verwacht om op geregelde tijdstippen de reus te tonen en erop uit te trekken door de straten van de stad. Hierdoor voldoet de Gilde aan de essentiële taken. Het spreekt echter voor zich dat naast de hier vermelde taken de reuzengilde een groep mensen verenigt die een gezamenlijke doelstelling of passie hebben. Een groep van mensen die een zelfde interesse heeft en een gevoel voor traditie. Om de nauwe band die er bestaat tussen de leden van een Gilde te benadrukken wordt er gesproken van Gildebroers en Gildezusters en is het toetreden tot de Gilde onderworpen aan oude tradities.

Vervolgens ging de naamsafroeping door van de leden van de nieuwe Gilde. Zij werden één voor één opgeroepen, te beginnen met de grootmeester van de nieuwe Gilde, vervolgens diegene die binnen de Gilde een bijzondere functie zouden opnemen en tenslotte de andere leden. Voor elk van hen werd bekend gemaakt welke titel of benaming hen binnen de Gilde werd toegekend. De leden van de Gilde noemen zich onderling Gildebroer en Gildezuster. Voor de benamingen van de bijzondere functies in de Gilde werd gekozen voor de oude benamingen die de functies aanduiden.

De grootmeester van de Roermondse Gilde vroeg aan elk lid van de nieuwe Gilde om aan drie beloftes trouw te zweren en stelde de volgende vragen:

1. *(Naam)* Aanvaardt gij lid te worden van de historische reuzengilde van Bolderberg ?
2. Belooft gij trouw aan de tradities van de reuzengilden van de beide Limburgen?
3. Belooft gij trouw aan de reus en de kluis van Bolderberg en zult gij deze ten allen tijde verdedigen?

Aan diegene die binnen de Gilde een speciale functie zouden opnemen werd bovendien nog een vierde vraag gesteld, m.n. of zij bereid waren deze functie binnen de Gilde naar best vermogen en steeds in het voordeel van de Gilde te vervullen. Deze bijzondere functies waren:

1. Grootmeester van de Gilde of Gildemeester. In het geval van de Gilde van Bolderberg werd beslist om de titel van Gildedeken toe te kennen.
2. Schrijver van de Gilde. Hij/zij heeft de functie van secretaris.

3. Borzemeester van de gilde. Hij/zij heeft de taak te waken over de financiën van de gilde.
4. Ondercruyper(s) van de gilde. Zij hebben de taak om de reus te dragen of voort te duwen.

De gildeleden waren allen gekleed in de gildekledij zoals eerder beschreven.** Nadat de leden telkens bevestigend op de vragen hadden geantwoord overhandigde de gildemeester van Roermond aan elk lid de gildemedaille en de gildehoed met bijpassende struisvogelvoer. Na de intronisatie van alle leden droeg de gildemeester van Roermond de leiding van de plechtigheid over aan de nieuwe gildedeken. Hij ging over tot het voorlezen van de opgestelde statuten van de gilde. Tot slot werd door alle aanwezigen het Limburgs volkslied gezongen. De plechtigheid werd gevolgd door een feestelijk buffet.

* Kluis en Kapel van O.L.Vrouw van Loreto op de Bolderberg te Heusden-Zolder. Anno 1673.

** Zie IV 2. Kledij van de gildenleden.

IV 4. Leven binnen de reuzengilde.

Naast de reeds vermelde en algemeen bekende taken van een reuzengilde moet worden benadrukt dat de gilde op de eerste plaats bestaat uit een groep van mensen met een gezamenlijke interesse. Verder noemen zij zich gildebroers en -zusters en mag men er van uitgaan dat zij alsdus met mekaar omgaan. Het leven van een reuzengilde zal ongetwijfeld het wel en het wee kennen zoals zovele verenigingen in ons land. Het is de gilde zelf die beslist hoe vaak men er met de reus/reuzen op uit trekt. Voor wat de gilde van Bolderberg betreft is een regelmatig stramien aangenomen. Men trekt maximaal vier tot vijf maal per jaar er op uit met de reus. Binnen de gemeente worden normaliter geen kosten aangerekend. Buiten de gemeente worden de kosten vergoed afhankelijk van de gevraagde prestatie. De reus kan immers vergezeld worden van een groep vendelzwaaiers of van een muziekcorps. Van deze beide groepen gaan de leden eveneens gekleed in de 17de eeuwse kledij zoals hoger vermeld. Naast deze uitstappen met de reus komen de gildeleden vier maal per jaar samen tijdens een "gildenavond". Daarnaast zijn andre extra uitstappen of bezoeken niet uitgesloten. Zij worden vaak gecombineerd met een toevallig aanbod of met extra uitnodigingen uit de reuzenwereld.

IV 4. 1. De gildeavond.

Binnen de reuzengilde van Bolderberg wordt er gemiddeld eenmaal per kwartaal vergaderd. Deze bijeenkomsten gaan steeds door in dezelfde zaal van Hostellerie De Kluis te Bolderberg. Van in het begin heeft de gilde hier vergaderd. Ook al is dit gerenomeerd etablissement in de loop van het bestaan van de gilde reeds drie maal van eigenaar veranderd, het is steeds de thuisbasis gebleven. In het lokaal staat de glazen trofeeënkast van de gilde. Hierin worden gekregen souvenirs en foto's van overleden leden bewaard. Aan de muur hangen enkele foto's en een kopie van de geboorteakte van de reus.

De gildedeken zit de gildeavonden voor. Deze samenkomsten hebben meestal eerst een klein formeel karakter. Aan de gildebroers en -zusters wordt dan het programma van de komende periode ter goedkeuring voorgelegd. De leden worden op de hoogte gebracht van de uitnodigingen die de gilde heeft ontvangen voor de deelname aan stoeten en folkloristische evenementen. Er wordt steeds gezamenlijk beslist of er deelgenomen wordt.

Naargelang het budget of de wens van de stoet-organisator bestaat de mogelijkheid dat de reus en de gilde vergezeld wordt van een eigen muziekcorps en van een groep vendeliers. Zij zijn allen gekleed in de stijl van de gildenleden, nl. einde 17de eeuws. Ook de vertegenwoordigers van de vendeliersgroep en het muziekcorps, waarmee een vaste

overeenkomst bestaat, worden op de gildeavonden uitgenodigd.

Tijdens deze avond wordt afgesproken wie van de leden meegaat en hoe de verplaatsingen zullen gebeuren. Verder worden mededelingen van praktische en persoonlijke aard gedaan. Verjaardagen, jubilea, geboortes van kinderen en kleinkinderen worden niet vergeten. Maar de gilde deelt zowel het wel als het wee van de leden. Bij ziekte of bij overlijden van een gildebroer of –zuster of van een naaste familielid wordt nagegaan hoe hulp of ondersteuning kan aangeboden worden.

Nadien volgt steeds een informeel deel. Er worden dan ervaringen van voorbije uitstappen verteld, foto's of dvd-opnames getoond of uitgewisseld. De kosten verbonden aan deze gildeavonden zijn steeds ten laste van de gildekas. De borzemeester houdt de kassa bij en zorgt na de vergadering voor de gezamenlijke afrekening.

IV 4. 2. *Uitstappen met de reus.*

Zoals eerder vermeld is één van de belangrijkste taken het uitgaan met de reus. Afhankelijk van het aantal gildeleden gebeuren de verplaatsingen met eigen auto's of met een ingehuurde autocar. Voor de gilde van Bolderberg is er, zoals eerder gezegd, een ongeschreven afspraak dat de reus een viertal keer per jaar uittrekt. Het is de bedoeling dat het gezellig blijft en dat het uittrekken met de reus geen sleur wordt voor de gildeleden. Sommige reuzengilden hebben wekelijks bijeenkomsten of trekken er in de zomermaanden meermaals per maand op uit. Dat vult elke gilde in zoals ze zelf wil en is afhankelijk van hun eigen engagement. Sommige reuzen verlaten zelfs nooit hun stad en komen slechts bij bijzondere gelegenheden op straat. Zo verschijnt de Hasseltse Lange Man enkel bij de zevenjaarlijkse Virga-Jessefeesten of bij een blijde intrede van de Koning of de Kroonprins. Het Ros Beiaard in Dendermonde komt slechts om de tien jaar op straat en verlaat nooit de stad.

Om het gezellig te houden en de leden niet te overbelasten gaat de gilde van Bolderberg vier tot vijf maal per jaar in op een uitnodiging. Men mag niet uit het oog verliezen dat de evenementen waar de reuzen worden verwacht zich meestal afspelen binnen de zomermaanden. Vandaar dat de uitstappen met de reus vaak dicht bij elkaar liggen. Indien het vervoer met eigen wagens gebeurt, dan rijdt de wagen met de reus meestal 's morgens vrij vroeg weg en wordt de reus in de gastgemeente reeds voor de middag opgesteld. Dat gebeurt door twee of drie gildenbroers afhankelijk van de afspraken die eerder zijn gemaakt. De meeste stoeten of reuzenevenementen vangen in de vroege namiddag aan. De overige gildebroers en -zusters en al of niet de vendeliers en muzikanten vervoegen de groep tegen het begin van het evenement. Naargelang het programma van de organisator wordt deelgenomen aan het evenement dat meestal tot laat in de namiddag duurt, soms tot laat in de avond. Aan de kust zijn zelfs avondstoeten die pas aanvangen rond 20.00u. Als daaraan wordt deelgenomen wordt het zowieso steeds een late bedoening of wordt ter plaatse overnacht.

Soms wordt de uitstap met de reus gekoppeld aan een bezoek van de gastgemeente. Dan wordt in de voormiddag, meestal onder leiding van een plaatselijke gids, een stadswandeling of het bezoek aan een plaatselijke attractie ingelast. Telkens als er een reuzenstoet of reuzenevenement doorgaat voorziet de organisator een bijpassende programmabrochure dat verdeeld wordt onder of verkocht wordt aan de toeschouwers. Hierin worden de reuzen en hun geschiedenis meestal met foto voorgesteld. Niet zelden gaat aan het evenement een belangrijke reclamecampagne vooraf. Ook hierin worden vaak de deelnemende reuzen en groepen voorgesteld. Vandaar dat door het deelnemen aan een evenement gezorgd wordt voor een belangrijk stuk promotie voor Bolderberg, de oude kluis en zijn omgeving. Beiden zijn zonder enige twijfel toeristisch erg belangrijk voor de gemeente Heusden-Zolder en de provincie Limburg. Ook Hostellerie De Kluis geniet ontegensprekelijk onrechtstreeks van

promotie Limburg. Een reuzenfeest de reus geniet omgekeerd het omgekeerde van deze vorm van promotie.

IV 4. 3. *Uitstappen zonder de reus.*

Naast de uitstappen met de reus gaan de gildeleden ook op stap zonder de reus. Naargelang de gelegenheid is dat in gewone burgerkledij of in gildekledij. We staven dit aan de hand van enkele voorbeelden.

IV 4. 3. a *In burgerkledij.*

Naar aanleiding van de deelname van de Gilde en de reus aan het Altstadtfest in de Duitse stad Brilon in het Hoch Sauerland werd een uitstap gepland aan de historische stad Paderborn. De dienst toerisme zorgde er zelfs voor een Nederlandstalige gids. Bij deelname aan een reuzenevenement in Veurne werd in de voormiddag eveneens een geleide stadswandeling gedaan met een plaatselijke gids. Tot ieders genoegen proberen wij op deze manier folklore en cultuur met elkaar te verzoenen. Zo trok de Gilde in groep enkele jaren geleden naar het bekende dierenpark Paradisio en koppelde hieraan een bezoek aan het internationaal bezoekerscentrum rond het thema van de reuzentraditie nl. het “Maison des Géants” te Ath. In het verleden gingen de gildeleden ook in groep naar theatervoorstellingen. Deze uitstappen zijn belangrijk omdat zij de gildebroers en –zusters met hun gezinnen op informele manier samenbrengt en de samenhang bevordert.

IV 4. 3. b *In gildekledij.*

Reuzengilden nodigen mekaar vaak uit op plechtigheden die zij binnen het kader van hun bestaan als Gilde organiseren. Deze bijeenkomsten kunnen verschillende uitgangspunten hebben. Bij dergelijke plechtigheden dragen de leden van de verschillende gilden hun gildekledij. Het spreekt voor zich dat het dan steeds een kleurrijke bedoening betreft. De uitgenodigde gilden zijn dan aanwezig zonder hun reus. De reus/reuzen van de Gilde die uitnodigt, worden in de mate van het mogelijke wel opgesteld.

IV 4. 4. *Het Groot Kapittel.*

De meeste gilden organiseren op regelmatige basis een “Groot Kapittel”. Dat kan jaarlijks zijn maar dat kan eveneens één maal om de vijf jaren zijn. De gildeleden bepalen zelf wanneer een Groot Kapittel wordt gehouden. De Gilde van Bolderberg heeft de traditie aangenomen om telkens om de drie jaren een Groot Kapittel te organiseren. Op het Groot Kapittel worden naast de eigen leden ook de leden van andere reuzengilden uitgenodigd. Zij dragen dan hun gildekledij. Ook sympathisanten en niet leden van historische reuzengilden worden bij deze gelegenheid uitgenodigd. Tijdens de academische zitting van het Groot Kapittel worden nieuwe leden in de Gilde geïntoniseerd en beloven zij trouw aan de Gilde. Zij dienen dan bevestigend te antwoorden op de vragen die aan de gildenleden bij de stichtingsvergadering werden gesteld.*

Tijdens het Groot Kapittel worden meestal eveneens ereleden in de Gilde geïntoniseerd. Het betreft personen van buiten de Gilde die zich op één of ander vlak voor de gemeenschap of voor de Gilde zelf op een bijzondere manier hebben onderscheiden. Vooraleer zij opgenomen worden als ereleden dienen zij eveneens bevestigend te antwoorden op de hoger vermelde vragen.*

* Zie IV 3. Stichtings- of installatieplechtigheid van een nieuwe reuzengilde.

Zowel nieuwe leden als ereleden worden in de Gilde geïntoniseerd door de gildemeester of de gildedeken. Hij leidt deze plechtigheid en wordt geflankeerd door een afgevaardigde van de petergilde* en door een afgevaardigde van een bevriende Gilde. De toelatingsvragen

worden door de gildedeken gesteld. De bijhorende attributen worden enerzijds door de afgevaardigde van de petergilde en anderzijds door de afgevaardigde van de bevriende gilde overhandigd. In Bolderberg betreffen de attributen voor nieuwe leden de gildemedaille en de gildehoed met struisvogelveer. Voor ereleden betreffen de attributen een diploma en een herdenkingsmedaille.

Het Groot Kapittel van de Gilde gaat door op de locatie die de gilde bepaalt. In sommige gemeenten wordt de academische plechtigheid van het Groot Kapittel gehouden ten gemeentehuize. Hierdoor wordt nogmaals de nadruk gelegd op de binding die reuzengilden van oudsher hebben met de gemeentelijke magistratuur. Het Groot Kapittel wordt afgesloten met een feestelijk banket.

IV 4. 5. Andere gelegenheden.

De gilden bepalen zelf bij welke gelegenheid zij andere of bevriende reuzengilden uitnodigen en of deze al of niet komen in gildekledij. Zo werd in 2007 bij de ingebruikname van het nieuwe clublokaal van de reuzengilde van Roermond een heuse plechtigheid georganiseerd. De aanwezige gilden waren net zoals hun gildebrosers en –zusters gekleed in hun gildekledij. Zij trokken eerst in stoet door de stad en werden door de stadsmagistratuur ontvangen. Daarna trok het gezelschap naar het nieuwe clubhuis dat officieel in gebruik genomen werd.

Bij diverse andere plechtigheden kunnen bevriende reuzengilden in hun kleurrijke kledij worden uitgenodigd. Bijvoorbeeld bij het voorstellen van een nieuwe reus.* Dat was in Limburg het geval op 11 september 2009 te Meeuwen-Gruitrode toen in de voormalige commanderij van de Teutoonse Ridders te Gruitrode de reus Hendrik van Wassenaar werd voorgesteld.

Bron-URL: <http://www.reuzeninvlaanderen.be/site/nl/over-reuzengilden>